

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

מעשה ממטר

לְבֵיתוֹ עָמָהּ. וְאָמַר לָהֶם, פִּיּוֹן שְׂאֲתָם לֹא הִצַּלְתֶּם אוֹתִי וְכָל אֶחָד נִתְפָּזֵר לְהִצִּיל אֶת עַצְמוֹ, וְזֶה הִצִּיל אוֹתִי, וּפָה טְעַמְתִּי טַעַם מֵתוֹק כָּזֶה, עַל כֵּן הוּא יָבִיא אוֹתִי בְּעִגְלָה שְׁלוֹ וּבְאֵלוֹ הַמְּלֻבָּשִׁים, וְהוּא יֵשֵׁב אוֹתִי עַל כֶּסֶא הַמְּלוּכָה.

וְסִיִּים עַל זֶה רַבֵּנוּ ז"ל כְּאֲשֶׁר מוּבָא שְׂבַעֲקֻבוֹת מְשִׁיחָא יְהִיָּה מְבוּל - מְעַן וְעַט שֵׁיִסְעֵן מִיֵּט אֶפִּיקוֹרְסוֹת - [יִירוּעֵם אֶפִּיקוֹרְסוֹת] לֹא שָׁל מֵיִם, רַק שָׁל מִחֲשָׁבוֹת זְרוֹת. וְיִכְסוּ כָל הַהָרִים הַגְּבוּהִים, וְאֶפְלוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא הָיָה מְבוּל, רַק מִחֲמַת שְׁהֵלֶךְ בְּכַח נִתְזוּ שֵׁם הַמֵּיִם, דָּאִם הֵיִיִסְט עִם וְעַט אַרְיִין שְׁפָרִיִצְעֵן אֶפְלוּ אִין דִּי כְּשֶׁרָ'ה הָעֵרֶצְעֵר [הֵינֵנו שְׂמִיזוּ גַם בְּתוֹךְ הַלְּבָבוֹת הַכְּשָׁרִים]. וְעַם חֲכָמוֹת לֹא יוֹכְלוּ לִתְנוּ עֲצָה, וְכָל שָׂרֵי הַמְּלוּכָה נִתְפָּזְרוּ וְכָל הַמְּלוּכָה לֹא יִתְחַזַּק עַל עַמּוּדוֹ, וְעַט זִיד נִיט דְּעַר הָאֵלְטִין נָאֵר [לֹא יִחְזִיקוּ מֵעַמּוּד רַק] פְּשׁוּטֵי יִשְׂרָאֵל שְׂאוּמְרִים תְּהֵלִים בְּפִשְׁטוֹת וְכוּ'. עַל כֵּן שְׂכַשְׁיָבוֹא מְשִׁיחַ הֵם יִתְנוּ הַפֶּתֶר מְלוּכָה בְּרָאֵשׁוּ.

(כוכבי אור - סיפורים נפלאים)

מַעֲנִין שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יִכְבֹּשׁ הַמְּלַחְמָה רַק עִם הַפְּשׁוּטִים אוּמְרֵי תְּהֵלִים בְּפִשְׁטוֹת וְכוּ' וְלֹא עִם הַהוֹלְכִים בְּחֲכָמוֹת.

סֵפֶר רַבֵּנוּ ז"ל מְשַׁל מְמַלְךָ שְׁהֵלֶךְ לְצוּד חַיּוֹת (נְאוּלוֹאִי) וְנִסְעַ לְבוּשׁ כְּאִישׁ פְּשׁוּט, כְּדִי שְׂיִהְיֶה נֶקֶל לְהִצְחוֹק, וּבְאֶמְצַע פֶּתָאֵם יֵרֵד מֵטֵר גְּדוֹל מְמַשׁ מְבוּל מֵיִם, וְכָל הַשָּׂרֵי מְלוּכָה נִתְפָּזְרוּ אֶחָד לְאֶחָד וְכוּ'. וְהַמְּלָךְ הָיָה בְּסַכְנָה גְּדוֹלָה, וְחָפֵשׁ עַד שְׂמַצָּא בֵּית כְּפָרִי אֶחָד. וְהָיָה שֵׁם אִישׁ כְּפָרִי, וְלָקַח אֶת הַמְּלָךְ וְהִלְבִּישׁוּ, וְנָתַן לוֹ אֲכִילָה שְׁלוֹ גְרִיץ [מֵרֵק גְּרִיסִים] וְכוּ', וְהִסִּיק אֶת הַתְּנּוּר, וְהִנְיָחוּ לִישֵׁן עַל הַפִּיעֶקְלִיק [סְמוּךְ לַתְּנּוּר] וְכוּ'. וְכָל כֶּף הָיָה עָרֵב וּמֵתוֹק לְהַמְּלָךְ, שְׂמַעוּלָם לֹא טַעַם טַעַם עָרֵב כָּזֶה, כִּי הָיָה עֵיף וְיָגַע וְכוּ'. וְהַשָּׂרֵי מְלוּכָה חָפְשׁוּ אֶת הַמְּלָךְ עַד שְׂבָאוּ לָשֵׁם, וְרָאוּ שֶׁהוּא יָשָׁן. וְרָצוּ שְׂיִחְזוֹר הַמְּלָךְ

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂי־יָוֵט מִשְׁנֵי קַדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה ג' - מַחִיגָר (2)

שְׁסַפְּרָה רַבֵּנוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב זִיע"א

וְשָׁמַע שֶׁהַשָּׁמַשׁ עִם הַיָּרֵחַ מְדַבְּרִים,
וְהָיָה הַשָּׁמַשׁ קוֹבֵל לְפָנֵי הַיָּרֵחַ בְּאֲשֶׁר
שֵׁישׁ אֵילָן שֵׁישׁ לוֹ עֲנָפִים רַבִּים, וּפְרִי
וְעָלָיו וְכָל עֵנָף וְעֵנָף וּפְרִי וְעָלָה יֵשׁ לוֹ
סִגְלָה מִיַּחַדָּת, שְׁזָה מְסַגֵּל לְבָנִים וְזָה
מְסַגֵּל לְפְרָנְסָה וְזָה מְסַגֵּל לְרַפּוּאָת
חוֹלָאֵת זֶה וְזָה לְחוֹלָאֵת אַחֲרָת, כָּל אֶחָד
וְאֶחָד מְסַגֵּל לְדַבָּר אַחֵר,

וְזָה הָאֵילָן הָיוּ צְרִיכִין לְהַשְׁקוֹתוֹ, וְאִם
הָיוּ מְשַׁקִּין אוֹתוֹ הָיָה מְסַגֵּל מְאֹד, וְלֹא
יְיָ שְׂאִין אֲנִי מְשַׁקָּה אוֹתוֹ, אֶלֶּא שְׁעַל־
יְדֵי שְׂאֲנִי מְזַרְיַח עָלָיו אֲנִי מֵיבֵשׁ אוֹתוֹ.
עֲנִתָּה הַלְּבָנָה וְאָמְרָה: אֶתָּה דוֹאֵג
דְּאֶגוֹת אַחֲרִים,

אֲנִי אֶסְפֹּר לָךְ עֶסֶק שְׁלִי. הָיִיתָ שֵׁישׁ לִי
אֶלְפֵי הָרִים, וְסְבִיבוֹת הָאֶלְפֵי הָרִים יֵשׁ
עוֹד אֶלְפֵי הָרִים, וְשָׁם מְקוֹם שִׁדִּים,
וְהַשִּׁדִּים יֵשׁ לָהֶם רַגְלֵי תְרַנְגוּלִים, וְאִין

פַּעַם אֶחָד בָּא לְעֵשֶׂב אֶחָד שְׁעֵדִין לֹא
אֶכֶל עֵשֶׂב כִּזֶּה וְהוּטַב בְּעֵינָיו אוֹתוֹ
הַעֵשֶׂב, מִחֲמַת שֶׁהָיָה אוֹכֵל זְמַן רַב
עֲשׂוּבִים, וְהָיָה מִכִּיר בָּהֶם, וְעֵדִין לֹא
רָאָה עֵשֶׂב כִּזֶּה, וַיֵּשֶׁב עֲצָמוֹ לְעַקְרוֹ עִם
שְׂרָשׁוֹ, וְהָיָה תַּחַת הַשְּׂרָשׁ הַדּוּמִיט,
וְהַדּוּמִיט הָיָה מְרַבֵּעַ, וְכָל צֵד הָיָה לוֹ
סִגְלָה אַחֲרָת.

וּבְצֵד אֶחָד הָיָה כְּתוּב שְׁמִי שִׁיאַחַז אוֹתוֹ
צֵד, יִשָּׂא אוֹתוֹ לְמְקוֹם שִׁיוֹם וְלִלְיָה
נִתְקַבְּצִים בְּיַחַד, שֶׁהַשָּׁמַשׁ וְהַיָּרֵחַ
נִתְקַבְּצִים שָׁם בְּיַחַד, וְכִשְׁעַקֵּר הַעֵשֶׂב
עִם הַשְּׂרָשׁ שֶׁהָיָה שָׁם הַדּוּמִיט, נִזְדַּמְּן
שְׂאֶחַז בְּאוֹתוֹ הַצֵּד (הַמְסַגֵּל לְשָׂא אוֹתוֹ
לְמְקוֹם שִׁיוֹם וְלִלְיָה מִתְקַבְּצִים, כַּנ"ל),

וְנִשָּׂא אוֹתוֹ, וּבָא לְמְקוֹם שִׁיוֹם וְלִלְיָה
נִתְוַעְדִים יַחַד. וְהַסְתַּכַּל וְהִנֵּה הוּא שָׁם
בְּמְקוֹם שֶׁשָּׁמַשׁ וְיָרֵחַ בָּאִים בְּיַחַד כַּנ"ל.

לָהֶם כַּח בְּרַגְלֵיהֶם וַיֹּונְקִים מִרְגְּלֵי,
וּמַחֲמַת זֶה אֵין לִי כַח בְּרַגְלֵי, וַיֵּשׁ לִי
אָבֶק, הֵינוּ פּוֹל, שֶׁהוּא רְפוּאָה לְרַגְלֵי, וּבֹא
רוּחַ וְנוֹשֵׂא אוֹתוֹ.

עֲנֵתָה הַחֲמָה: אֵת זֶה אַתָּה דוֹאֵג?
(בְּלִשׁוֹן תַּמָּה), אֲגִיד לָךְ רְפוּאָה. בְּאַשֶׁר
שָׁיִשׁ דָּרְךָ וּמֵאוֹתוֹ הַדָּרְךָ מִתְפַּצְּצִים
כַּמָּה דַרְכִים: דָּרְךָ אֶחָד שֶׁל צְדִיקִים.
אֶפְלוּ הַצְּדִיק שֶׁהוּא בְּכָאן, מִפְּזָרִים
תַּחֲתֵיו אוֹתוֹ הָאָבֶק שֶׁבְּאוֹתוֹ הַדָּרְךָ
הַנִּ"ל בְּכָל פְּסִיעָה, וְכָל פְּסִיעָה שֶׁהוּא
פוֹסֵעַ הוּא דוֹרְךָ בְּאוֹתוֹ הָאָבֶק,

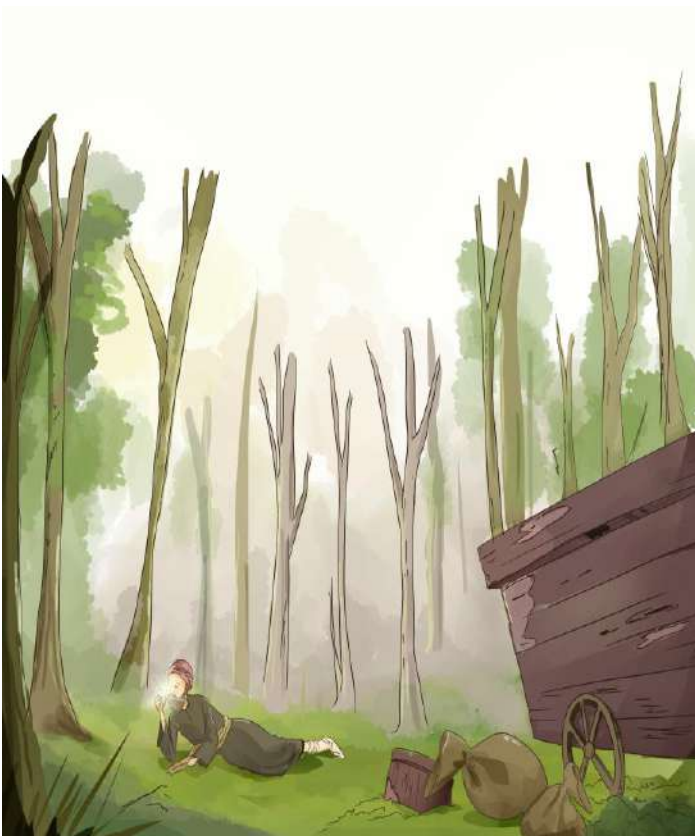
וַיֵּשׁ דָּרְךָ שֶׁל אֶפִיקוֹרְסִים, אֶפְלוּ
אֶפִיקוֹרְסִים שֶׁבְּכָאן, מִפְּזָרִים תַּחֲתֵיו בְּכָל
פְּסִיעָה מֵאוֹתוֹ הָאָבֶק כַּנִּ"ל,

וַיֵּשׁ דָּרְךָ שֶׁל מִשְׁגָּעִים. אֶפִילוּ מִשְׁגָּע
שֶׁבְּכָאן, מִפְּזָרִים תַּחֲתֵיו כַּנִּ"ל, וְכֵן יֵשׁ
כַּמָּה דַרְכִים.

וַיֵּשׁ דָּרְךָ אַחֵר, בְּאַשֶׁר שָׁיִשׁ צְדִיקִים,
שֶׁמְקַבְּלִים עַל עֲצָמָם יְסוּרִים,
וּמוֹלִיכִים אוֹתָם הַפְּרִיצִים בְּשִׁלְשָׁלוֹת,
וַאֲיֵן לָהֶם כַּח בְּרַגְלֵיהֶם, וּמִפְּזָרִים

תַּחֲתֵיהֶם מֵאוֹתוֹ הָאָבֶק שֶׁל אוֹתוֹ
הַדָּרְךָ, וַיֵּשׁ לָהֶם כַּח בְּרַגְלֵיהֶם.

עַל פֶּן תִּלְךָ לְשָׁם, שָׁיִשׁ שֵׁם הַרְבֵּה
אָבֶק, וַיְהִי לָךְ רְפוּאָה עַל רַגְלֶיךָ. (כָּל זֶה
דְּבַרֵי הַחֲמָה אֶל הַלְבָנָה) וְהוּא שָׁמַע כָּל זֶה.
בְּתוֹךְ כֶּךָ נִסְתַּכַּל עַל הַדּוּמִיט בְּצַד
אַחֵר וְרָאָה כְּתוּב שָׁם, שָׁמִי שִׁיאֲחִז
בְּאוֹתוֹ הַצַּד, שִׁישָׂא אוֹתוֹ לְהַדָּרְךָ
שִׁיוֹצָאִים מִמֶּנּוּ כַּמָּה דַרְכִים, כַּנִּ"ל,
וְאֲחִז בְּאוֹתוֹ הַצַּד, וְנָשָׂא אוֹתוֹ לְשָׁם,
וְנָתַן רַגְלָיו בְּאוֹתוֹ הַדָּרְךָ שֶׁהָאָבֶק
רְפוּאָה לְרַגְלִים, וְנִתְרַפָּא מִיָּד.

שאלות לחידודא

כחן 38אך:

מעשה ג' מהיגר (2)

- כי יש אילן שהוא מסוגל להרבה דברים והאילן הזה צריך להשקותו ואני מזריח עליו השמש ומייבש אותו
- שתי התשובות נכונות
- ה. מה שמע שהירח מספר לשמש על הדאגות שיש לה?
- שהשדים אין להם כח ברגליהם והם יונקים מרגלי ואין לי כח ברגלי
- כי יש אילן שהוא מסוגל להרבה דברים והאילן הזה צריך להשקותו ואני מזריח עליו הירח ומייבש אותו
- שתי התשובות נכונות
- ו. איך נתרפא החיגר?
- נתן רגליו באותו הדרך שהאבק רפואה לרגליים
- נתן רגליו באותו הדרך שהאבק מסוגל לצדיקים
- נתן רגליו באותו הדרך שהאבק מסוגל למשוגעים

- א. למה החיגר עקר העשב מהשורש?
 - כי זה היה נראה לו עשב ישן מאוד
 - כי רצה לאכול גם השורש
 - כי היה מכיר בהם ועדיין לא ראה עשב כזה
- ב. איך היה נראה הדומיט שמצא מתחת לעשב הנ"ל?
 - עגול
 - מלבן
 - מרובע
- ג. איך הגיע החיגר למקום שיום ולילה נתועדים יחד?
 - התחיל ללכת ברגליו והלך עד שהגיע לשם
 - עם סוס ועגלה
 - נזדמן לו שאחז הדומיט בצד המסוגל לשא למקום שיום ולילה מתקבצים
- ד. מה שמע שהשמש קובל לפני הירח?
 - שהשדים אין להם כח ברגליהם והם יונקים מרגלי ואין לי כח ברגלי

בעומק המעשה

ז. היכן עוד, מוזכר בסיפורי מעשיות "אפיקורסים" ?

תשובות על מעשה מחיגר (1)

היכן מוזכר בסיפורי מעשיות (במעשה אחר) על אחד שלא היו לו רגליים? במעשה של ז' בעטלערס ביום השביעי

איזה דבר מוזכר גם במעשה זו וגם במעשה ב' ממלך וקיסר? הגזלנים